

Ἀντιφών Περί τοῦ Ἡρώδου φόνου 1-3

Εἰσαγωγή

Ο Ἐλος ἀπὸ τῆ Μυτιλήνῃ ξεκίνησε με πλοῖο μαζί με τὸν Ἡρώδη ἀπὸ τὴν Ἀθήνα γιὰ νὰ πάνε στὴν Αἶνο τῆς Θράκης. Λόγω κακοκαιρίας κατέφυγαν σὲ ἓναν ὅρμο κοντὰ στὴ Μήθυμνα. Τὸ βράδυ ὁ Ἡρώδης βγήκε ἀπὸ τὸ πλοῖο καὶ δὲν γύρισε ξανά. Τὴν ἡμέρα, παρόλο πὺν ἐρεῦνησαν ὅλη τὴν περιοχὴ, αὐτὸς δὲν βρέθηκε. Οἱ συγγενεῖς τοῦ Ἡρώδη κατηγοροῦσαν τὸν Ἐλο ὡς κακοποιό καὶ ὡς υπαίτιο φόνου, υποστηρίζοντας ὅτι αὐτὸς σκότωσε τὸν Ἡρώδη. Στὴν ἀπολογία τοῦ ὁ κατηγορούμενος ἰσχυρίζεται πὺς δὲν ὑπάρχει καμία ἀπόδειξη ὅτι ἔκανε αὐτὸς τὸν φόνο καὶ ὅτι τὸ κατηγορητήριο στηρίζεται σὲ μια πιθανή ἐκδοχή, στο γεγονός δηλαδή ὅτι βρίσκονταν μαζί στο ἴδιο πλοῖο.

Κείμενο

Ἐβουλόμην μὲν, ὦ ἄνδρες, τὴν δύναμιν
τοῦ λέγειν καὶ τὴν ἐμπειρίαν τῶν
πραγμάτων ἐξ ἴσου μοι καθεστάναι τῇ τε
συμφορᾷ καὶ τοῖς κακοῖς τοῖς
γεγενημένοις· νῦν δὲ τοῦ μὲν πεπεύραμαι
πέρα τοῦ προσήκοντος, τοῦ δὲ ἐνδεῆς εἰμί
μᾶλλον τοῦ συμφέροντος. Οὐ μὲν γάρ με
ἔδει κακοπαθεῖν τῷ σώματι μετὰ τῆς
αἰτίας τῆς οὐ προσηκούσης, ἐνταυθοῖ

οὐδέν με ὠφέλησεν ἡ ἐμπειρία· οὗ δέ με
δεῖ σωθῆναι μετὰ τῆς ἀληθείας εἰπόντα τὰ
γενόμενα, ἐν τούτῳ με βλάπτει ἡ τοῦ
λέγειν ἀδυναμία. Πολλοὶ μὲν γὰρ ἤδη τῶν
οὐ δυναμένων λέγειν, ἄπιστοι γενόμενοι
τοῖς ἀληθέσιν, αὐτοῖς τούτοις ἀπώλονται,
οὐ δυνάμενοι δηλῶσαι αὐτά· πολλοὶ δὲ
τῶν λέγειν δυναμένων πιστοὶ γενόμενοι
τῷ ψεύδεσθαι, τούτῳ ἐσώθησαν, διότι
ἐψεύσαντο. Ἀνάγκη οὖν, ὅταν τις ἄπειρος
ἢ τοῦ ἀγωνίζεσθαι, ἐπὶ τοῖς τῶν
κατηγόρων λόγοις εἶναι μᾶλλον ἢ ἐπ’
αὐτοῖς τοῖς ἔργοις καὶ τῇ ἀληθείᾳ τῶν
πραγμάτων.